

Ko je danas glavni

(Excerpt in Serbian)

Translated by: Draga Bojanić Tijardović

Contact of the translator: draganabojanictijardovic@gmail.com

KAKO SE RASTE

Počinje ovako: najpre si mali kao srdela u maminom stomaku. Kad porasteš do veličine vekne hleba, izlaziš na vazduh. Dok ne prohodaš rasteš u dužinu a zatim u visinu. Osećaš se sjajno kad uspeš da dohvatiš kvaku na vratima a još bolje kad uspeš da upališ svetlo. Devojčice ovako stoje sa nazivima: Nika je sad devojčica, kao i njena sestra Lija. Njihova sestra Svetlana je već devojka a mama je žena. (Kako je to kod dečaka neka razmisle sami.) Jednoga će dana i Nika postati devojka a zatim i žena. Naravno, nju interesuje kad će se to desiti i kako će znati da je već devojka a kasnije da je žena.

Svetlana joj objašnjava:

„Sve ćeš to saznati usput. Ali najpre moraš da naučiš kako se uopšte kaže: „RRRASLA“. Ti to ne umeš. Govoriš sve na „L“. Ti kažeš „LASLA“. Slušaj mene. „RRRASLA“ Čuješ kako moj jezičić brekće?

Nika razume i počinje da vežba:

„LLLL. LASLA.“

„Ne ne, Nika. Kod tebe ništa ne brekće. Slušaj: „RRRR“. Jezičić mora da brekće kao traktor. „RASLA.“

Nika pokušava:

„LLLL. Tlaktol. Lasla.“

„Ne ne“, odgovara Svetlana. „Danas ti ne ide. Mala si još. Možda sutra.“

Nika je zabrinuta. Šta ako sutra bude kasno i njen jezičić nikad ne bude brektao a ona nikad ne postane devojka ni žena? Vežba po ceo dan, trudi se, toliko je zabrinuta. Uveče, kad joj mama koja je žena poželi „Laku noć“, Nika i dalje vežba: „LLLL. TLAKTOL. LASLA.“

Ne ide. Ne ide joj nikako! Očajna je. Zaspala je usred vežbanja i sanjala „L“ koje neće da brekće već samo lupka. Ali kad se ujutro probudila, njen jezičić je bio odmoran. Pokušala je ponovo da ga protrese. I gle: „L“ odjednom počinje da brekće – RRRR! Uspela je, uspela! „RRRR!“ ponavlja. „TRAKTOR!“ Vežba. „RASRA.“ Izbezumljena je od sreće. Brzo ustaje. Bosa trči po kući i traži Svetlanu da joj kaže da je uspela. Nalazi je u kuhinji za doručkom.

„Svetrana, Svetrana, porasra sam!“ viče.

„Srušaj. Traktor! Srušaj kako brekće?

Već sam verika! Hoću ri sad brzo postati devojka, hoću ri uskoro postati žena?“

KAD NIKA POSTANE VELIKA

Nika je upravo proslavila četvrti rođendan. Već je ranije naučila kako se rukom pokazuje da ima četiri godine. To nije baš jednostavno. Četvrti prstić ide nadole. Drugom rukom mora da pridržava mali prst da bi četvrti ostao prav. Mama kaže da možeš da pokazuješ i na drugi način: da sakriješ prvi prstić, palac. Ali, Niki to izgleda potpuno glupo. Palac je prvi a ti treba da sakriješ poslednji prst, jer rasteš po redu: najpre imaš jednu godinu, pa dve, pa tri... Ne možeš da počneš otpozadi. Ah, mnogo je jednostavnije imati pet godina. Ispružiš sve prste i to je to.

Tada će zaista biti već velika. Posle toga će uskoro krenuti u školu. Crtaće krugove i linije u velike sveske i znaće da izračuna koliko je sedam plus jedan. Uveče će vežbati i učiti. Kad mama kaže: „Nika, na spavanje“, ona će odgovoriti: „Neću još, u fri sam, imam domaći.“

Kad Nika još malo poraste voziće veliki bicikl. Imaće ispit u džepu. Ako je zaustavi policajac, pokazaće mu ispit sa svojom slikom i mrdajući glavom ispred njegovog nosa reći: „Pogledaj, policajče, imam kacigu.“ Zatim će se smeјati, jer će je policajac gledati u čudu. „Tako mala devojčica a već tako velika.“ Ha, on će se čuditi a ona nastaviti da se vozi i sama ide u prodavnicu.

Uskoro će moći da seče nožem. Imaće veliki oštar nož. Seći će krompir, hleb, sir i luk. Seći će po ceo dan, izvadiće svu hranu iz frižidera i iz fioka, iseći je i iseckati na komadiće a onda će od nje skuvati pun lonac čorbe za celu porodicu. Ali, nešto će sigurno uraditi drugačije nego njena mama: kad bude seckala luk, neće plakati i šmrcati. Zaista je glupo da njena mama koja je već odrasla devojka cmizdri zbog seckanog luka.

Kad još više poraste ispod džempera će nositi grudnjak. Imaće čizme za školu. Nosiće ih na helanke, kao Svetlana. Čizme će imati malu štiklu a ona će ujutro usne namazati karminom, pa će sijati kao klikeri. Voziće se školskim autobusom i nosiće torbu preko jednog ramena. Kad se vrati iz škole ispričaće nešto o glupim školskim drugovima. Znaće engleski, reći će: „Uan, tu, fri, for, tenks i sori!“ kad je neko pita kako je u školi jednom će odgovoriti: „Superiška“, a drugi put: „Smaranje“, i upotrebiti sve carske reči.

NIKA PAPUČARICA

Kad neko od dece ujutro ne može da nađe svoje papuče, mama ne kaže: „Odnela ih je maca“, već: „Verovatno su tamo gde su vam sinoć spale s nogu.“

Dobro je što Nika uvek sve pronade. Čim čuje da neko kaže: „Gde su moje papuče?“ i mamu koja uvek isto odgovara, ona kreće na posao. Svugde traži. Na policama, iza troseda, u fiokama. Tako je mala da može da se zavuče ispod kreveta i iza ormana. Prevrće po svim ćoškovima i rupama u stanu. Dok ostali bosi čekaju na svojim krevetima.

Kad se Nika opet pojavi, njeno je naručje puno papuča. Crvene stavlja ispred Tina, plave ispred Svetlane a žute ispred Lije... Dok njene noge i dalje bose tapkaju po hladnom podu! A gde su njene ružičaste papuče?

Sad Tin, Svetlana i Lija, koji su već obuveni, jure po kući. Nika čeka na trosedu.

I ostali traže po svim ćoškovima i rupama. Proveravaju čak i u rerni, u korpi za veš i iza frižidera. Ali ružičaste papuče ne mogu da pronađu. Tad se Svetlana seti. Ide da proveru u kutiju sa igračkama. Vidi, vidi, ružičaste papuče su na šapama Nikinog medveda. Njegove su noge noću bile hladne, pa se obu. Svetlana donosi papuče u dnevni boravak. Nika se obradovala. Ako je bilo hladno medvedu koji ima krzno, kako da ne bude hladno Niki koja na nogama nema ni jednu jedinu dlaku.